

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะสังคมปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวสู่ยุคสารสนเทศอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทต่อประชาชนในการใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงข้อมูลติดต่อสื่อสารได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็วและหลายช่องทาง เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีของคนไทยทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้วจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี และส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วในสังคมโลกาภิวัตน์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556) อินเทอร์เน็ตนับสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ที่ได้รับคามนิยมอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาระบบจากการสื่อสารแบบทางเดียวมาเป็นการสื่อสารแบบสองทางที่ตอบโต้กันได้ทันที โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา สถานที่ และระยะทาง ผู้ใช้บริการสามารถสัมผัสกับข้อมูลหลากหลายรูปแบบทั้งข้อมูลข่าวสาร สถานการณ์ บทความ ข้อคิดเห็น ข้อวิจารณ์ ฯลฯ ได้ในเวลาเดียวกัน สื่ออินเทอร์เน็ตจึงกลายเป็นสื่อที่เป็นทางเลือกใหม่ของการสื่อสารที่ได้รับความนิยมจากคนไทย

จากรายงานการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2556 ของสำนักงานนโยบายและส่งเสริมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2556) .ในส่วนของพฤติกรรมการใช้งานของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น พบว่า ภายในระยะเวลา 12 ปี นับตั้งแต่ปี 2544 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 76.3 และในการสำรวจครั้งนี้มีถึงร้อยละ 9.0 ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีชั่วโมงการใช้งานต่อสัปดาห์สูงถึง 105 ชั่วโมง ส่วนสถานที่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลในต่างจังหวัด มีสัดส่วนการใช้จากศูนย์ไอซีทีชุมชนหรือสถานที่ที่ภาครัฐจัดให้มากกว่าผู้ที่อาศัยในเขตเทศบาล และในกรุงเทพมหานคร ในด้านอุปกรณ์การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้มีแนวโน้มหันมาใช้อุปกรณ์ที่สามารถพกพาไปได้ทุกสถานที่มากขึ้น ทั้งสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ตพีซี นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มนักเรียนหรือผู้มีอายุน้อยกว่า 15 ปี และกลุ่มผู้สูงอายุ ใช้แท็บเล็ตพีซีในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอายุอื่น สำหรับผู้ที่เคยใช้บริการ Free WiFi ตามนโยบายรัฐบาลนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลในต่างจังหวัด มีความพึงพอใจในบริการดังกล่าวถึงร้อยละ 66.1 ซึ่งสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและในกรุงเทพมหานคร กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่กำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การใช้โซเชียลมีเดีย ในขณะที่กิจกรรมหลักยังคงเป็นการรับส่งอีเมลและการค้นหาข้อมูล เช่นเดิม แต่เป็นที่น่ากังวลว่าในกลุ่มเด็กและเยาวชนยังคงนิยมใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกมออนไลน์และดาวน์โหลดเพลง/ละคร/เกม สำหรับปัญหาของการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความล่าช้าของการสื่อสารเป็นปัญหาหลัก สอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2556 ที่พบว่า มีจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ทั้งสิ้นประมาณ 63.3 ล้านคน ในจำนวนนี้มีผู้ใช้คอมพิวเตอร์ 22.2 ล้านคน (ร้อยละ 35.0) และมีใช้อินเทอร์เน็ต 18.3 ล้าน

คน (ร้อยละ 28.9) ผู้มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์สูงสุด คือ ร้อยละ 86.9 และใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 82.6 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556)

จากความนิยมในการใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบกับความมีเสรีภาพในการเข้าถึงและการส่งข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีมากกว่าสื่ออื่นๆ ทำให้ทุกคนสร้างและกำหนดเนื้อหาของตนเองในระบบอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้อาจมีการเข้าถึงในทางที่ไม่พึงปรารถนา รวมทั้งอาจมีการเผยแพร่เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม จนในที่สุดอาจนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ จนกลายเป็นปัญหาสำคัญของของสังคมยุคสารสนเทศในปัจจุบัน สอดคล้องกับผลสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2556) ที่ระบุว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ มีครัวเรือนต้องการให้ควบคุมเว็บไซต์ที่ลามกอนาจาร ร้อยละ 52.2 ควบคุมผู้ให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต/เกมออนไลน์ร้อยละ 28.5 ควรมีบทลงโทษเด็ดขาดสำหรับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 22.4 ควบคุมการเผยแพร่ข้อความ เสี่ยง ภาพ ตัดต่อ ดัดแปลงภาพที่ทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ร้อยละ 16.5 มีมาตรการป้องกันการเจาะระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 13.5 และควบคุมการจดทะเบียนโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 9.1

จากความสำคัญของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและมีจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมากทั้งในแง่ของการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวัน บางครั้งหากมีผู้ใช้งานกระทำด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานได้ตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุข และศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ขึ้นไว้ ณ วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2551) เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น

สำหรับสถิติคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 พบว่า ตลอดระยะเวลาที่มีผลใช้บังคับ มีคดีความตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ฯ 2550 จำนวนทั้งสิ้น 325 คดี แม้วัตถุประสงค์แรกเริ่มของการตราพระราชบัญญัตินี้จะเป็นไปเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมาย และป้องปรามอาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแล้วกลับพบว่าคดีความผิดอันเกิดจากการเผยแพร่เนื้อหาตามมาตรา 14-16 มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 66.15 ในขณะที่คดีที่กระทำต่อตัวระบบหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ (อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้) ตามมาตรา 5-13 มีเพียง ร้อยละ 19 เท่านั้น ทั้งนี้ หากพิจารณาในรายละเอียดของคดีความทั้งหมดสามารถจำแนกประเภทความผิดได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง หมิ่นประมาทบุคคลอื่น จำนวน 100 คดี อันดับสอง อาชญากรรมคอมพิวเตอร์โดยแท้ 47 คดี อันดับสาม ดูหมิ่นกษัตริย์ฯ 40 คดี อันดับสี่ ความผิดฐานฉ้อโกงหรือหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต 31 คดี อันดับห้า เผยแพร่ภาพลามก 31 คดี อันดับหก เผยแพร่โปรแกรมที่เข้าข่ายผิดกฎหมาย 12 คดี อันดับเจ็ด เนื้อหาเกี่ยวกับความมั่นคง 6 คดี และเนื้อหาอื่นๆ ที่ไม่สามารถระบุได้อีก 58 คดี สำหรับลักษณะ

ของผู้ถูกกล่าวหา พบว่าจากคดีความ 325 คดี บุคคลทั่วไปถูกตั้งข้อหา 220 คดี และตัวกลางผู้ให้บริการถูกตั้งข้อหาอีก 26 คดี ที่เหลือ (สาวตรี สุขศรี และคณะ. 2555)

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ นับเป็นกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายใหม่ที่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ควรที่จะให้ความสำคัญ และสนใจเรียนรู้ เพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่ทราบว่านักศึกษามีเจตคติและความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ฉบับนี้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนรายวิชาเกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรและการสอน และ/หรือการฝึกอบรม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีเจตคติและความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่ถูกต้อง เพื่อจะได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

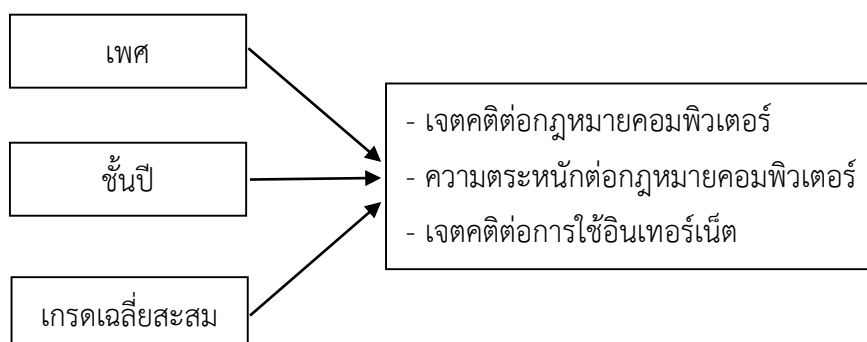
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 2) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 3) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

- 1) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 2) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
- 3) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 19,074 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973 : 1088) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 500 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ/วิทยาลัย

1.5.2 ตัวแปร

- 1) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม
- 2) ตัวแปรตาม ประกอบด้วย เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 กฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.6.2 เจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในด้านลักษณะการกระทำความผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการเผยแพร่กฎหมาย ดังนี้

1) ด้านลักษณะการกระทำความผิด หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการกระทำความผิดตามกฎหมายคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น การไม่แสดงตัวผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต (Authentication) และเกมที่มีเนื้อหารุนแรงในระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการบังคับใช้กฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งในแง่การเพิ่มความปลอดภัยในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ การป้องกันอาชญากรรม และสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนและภาคธุรกิจในการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ แต่อาจทำให้เกิดความยุ่งยาก มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน เป็นต้น

3) ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่ออำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งในแง่การเรียกข้อมูลการจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการ การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ การเปิดเผยข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมทั้งความร่วมมือการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่

4) ด้านการเผยแพร่กฎหมาย หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการเผยแพร่เนื้อหากฎหมายคอมพิวเตอร์ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เช่น การเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง การสอดแทรกเนื้อหาในรายวิชา หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ เป็นต้น

1.6.3 ความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดังนี้

1) ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการเข้าถึงระบบและข้อมูลคอมพิวเตอร์ การเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การเข้าไปแก้ไข หรือปรับแก้โปรแกรมการทำงานโดยเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติงานของเครื่อง การเข้าไปเจาะระบบข้อมูลเพื่อขโมยข้อมูล และการทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

2) ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการนำเข้าสู่ข้อมูลสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลการก่อการร้ายเข้า ข้อมูลลามกอนาจาร การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น และการส่งไวรัสคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่งเพื่อลบข้อมูล หรือหยุดการทำงานของระบบต่างๆ เป็นต้น

3) ด้านการเผยแพร่ข้อมูล หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อการเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาท การดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น การจัดจำหน่ายและ/หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่ใช้กระทำความผิด การกล่าวร้ายป้ายสีบุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย การนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลอื่นมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

4) ด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หมายถึง ความคิดเห็น หรือความสำนึกของนักศึกษาต่อลักษณะกิจกรรมการใช้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น การกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ การเล่นเกมที่มีความรุนแรงในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศ การเล่นพนันในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

1.6.4 เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ในด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา และด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป ดังนี้

1) ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการทำรายงานหรือชิ้นงาน การทำงานกลุ่ม และการมอบหมายงานที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต รวมถึงเรียนวิชาที่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต

2) ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของนักศึกษาที่มีต่อการค้นคว้าข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต ที่ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ต้องการได้สะดวกรวดเร็ว ประหยัด และคุ้มค่า

1.6.5 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556

1.6.6 เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

1.6.7 ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ซึ่งแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 และชั้นปีอื่นๆ (ตั้งแต่ชั้นปี 2 ขึ้นไป)

1.6.8 เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น ต่ำกว่า 2.50, ระหว่าง 2.50-2.99 และตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป